

Добродѣтелный господине !

Мы убогій іеромонаси изъ Скопья Марковаго монастыря святаго великомученика Димитрія Мъроточиваго, чуемы вашата щедроподатливая рука, чи подава утѣшенія и защита на убогитѣ Болгаре; и мы смиреннострахопочитателно припадамы, и просимы отъ ваша добротворная сѣнка сѣнь...

1852 г.

№ 149. **Кониково (Енидже-Вардарско).**

Прѣзъ 1852 г. е било печатано въ Солунъ недѣлно евангелие по говора въ с. Кониково, околия Енидже-Вардарска, епархия Воденска, въ долнята Вардарска долина. Този говоръ е названъ още въ заглавния листъ „богарски ѳезикъ“. Този паметникъ е любопитенъ не само по своя новобългарски южномакедонски говоръ, но още и съ начина, по който сж прѣдадени българскитѣ звукове и форми съ грѣцки букви. Това показва, какъ българитѣ славѣни подъ грѣцко духовно влияние пишатъ своята родна рѣчь съ грѣцки букви, тѣй както е било до врѣмето на солунскитѣ братя Кирила и Методия. На стр. 268 давамъ фотографска снимка отъ заглавния листъ на Кониковското евангелие, съ грѣцкия шрифтъ, а тукъ прѣдавамъ сжщото заглавие съ съотвѣтни български букви:

„Евангелие на Господа Бога и спаса нашего Иисуса Христо, сига ново типосано на богарско ѳезикъ. За секоа неделя отъ година до година со ретъ. Преписано и диорто-сано отъ мене Павелъ иромонахъ, божигропски протосингелъ, родомъ Воденска епархия отъ село Кониково. Солонъ, щампа Кирякова Държиленъ 1852.“

Тая книга е интересна и отъ друга страна. Солунската печатница, въ която е печатано евангелието, е принадлежала на българина Кирякъ Динговъ Държиловецъ, отъ с. Държилово, Воденско. Братовата дъщеря на Киряка — Славка е отворила първото българско училище въ Солунъ прѣзъ 1865 г.

1852 г.

№ 150.

Охридъ, Струга и др.

Въ едно писмо отъ Димитъръ Миладиновъ (отъ Битоля 20 августъ) до Александра Стоиловъ Екзархъ въ Цариградъ се